

anyával épp teázik,
behívott, kiskanálban
rumot-cukrot vegyített,
gyufát gyújtott alá, és
a kék láng hogy kilobbant,
szólt, nyisd ki szájad, akkor –

Benkő Attila

EGY WALESI LEVÉLRE

Hegyek és dombok... címed nélkül én is
Walesben fagyoskodom inkább, de hol?
már nem vagy ott? majd mindent elmesélsz?
Kinek írjak, ha egyszer hazajössz?
Ma este is egy meteorológus
takarta el a walesi partokat,
hiába kiabáltam. Mánia?
Mint te, a Richmond parkban álldogáltam,
mikor verebek szálltak a kezemre,
hogy együtt uzsonnázzunk. Ennyi volt
a különbség... És most a legelők,
ahol walesül beszélnek a kövek,
de láttak-e? Amíg én ott kutatlak,
mert zúg a szél, nem rossz fejem, te már
itthon jársz gondolatban, csupa régi
ismerős és magányos... hát mikor
találkozunk a Rudasnál? Előbb
a Viktória pályaudvaron?

KOMÉDIA

Kattog a térdem,
de a nők
egyre fiatalabbak.

Kérdések,
fülecskék
?

szellemes válaszok.
Elzüllesz, ha kutyákkal csókolóznak
ma este.

Kivénült kérő,
számolgotok,
hamarabb megszöktek, mint a mamájuk.
Csak aztán helyettem is
szedje össze valaki még
a leszakadt gombokat.

Horváth Ferenc

SZONATINA

Moderato

Harminc éve érettségiztem én,
ám, hogy megérjek, nincs rá sok remény;
ezt szabta rám a sors, kéretlenül,
hát élek így: érett-éretlenül.

Andante

Egyszer mégis megérek, mint a túró
s a gondosan érlelt juhsajt,
s lesz módom szépen, hosszan szaglani,
sőt bűdösödni majd.

Esetleg így lesz: túlérett gyümölcsként
fogok a földre hullani,
s olyan pompás puffanással, milyent
csak ritka-ritka őszön hallani.

Coda

Legeslegvégül sikerülni fog
érettre érnem,
s apró hiba csupán, hogy azt a percet
már meg nem érem.